

עמ"י 49346/04/21 - צבחי קטאמיש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 אפריל 2021

עמ"י 49346-04-21 קטאמיש נ' מדינת ישראל

מספר פל"א 347526/2021

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
העורר
צבחי קטאמיש

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד ראמי יונס (סנגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה - עו"ד נויה שטרק

העורר לא הובא

החלטה

לפניי ערר שהוגש בדחיפות על החלטתו של בימ"ש השלום בפתח תקווה מפי כב' השופט מנחם מזרחי (סגן נשיאה), שניתנה היום - 23.4.2021 בתיק מ"י 46043-04-21.

עניינה של אותה החלטה בחשוד אשר נלכד ולפי החשד עבר עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק (שב"ח), פריצה לרכב בכוונה לגנוב וניסיון גניבת רכב. החשוד, הוא העורר, נעצר ביום 21.4.2021 בשעה 13:00 ומעצרו הוארך עד הדיון היום בפני כב' השופט מזרחי. כאשר החל הדיון הסתבר כי העורר לא הובא לביהמ"ש. הסנגור המלומד טען כי לא ניתן לקיים דיון מהותי בעניינו של העורר, משלא הובא זה לבית המשפט. עוד הדגיש הסנגור, כי ההסדר שמכוחו ניתן היה לנהל דיונים כאשר עצורים נמצאים בכלא, באמצעות וועידת חוזי (VC) פג כבר ביום 21.4.2021 בחצות, ולכן שב על כנו ההסדר הרגיל, הקבוע בחוק, שמחייב נוכחות עצורים בדיונים בעניינם.

ביהמ"ש הנכבד קמא החליט כי אמנם הנורמה השלטת על הסיטואציה היא זו הקבועה בסעיף 16 (2) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו - 1996, לפיו לא דנים בעניינו של עצור אלא בנוכחותו, למעט במקרים מיוחדים כגון מצב בריאותי.

באשר ל"מצב בריאותי", נראה כי ניתן היה להחיל על הסיטואציה דנן את החרג המאפשר דיון שלא בנוכחות עצור מחמת בריאותו, אך לצורך כך וודאי שנדרש בסיס רפואי כלשהו, ולו דל. למשל, לו הייתה המשיבה מציגה לי אסמכתא לפיה העורר מצוי בבידוד, או שקיים סיכון מוחשי שידביק אחרים, אפשר והיה בכך פתרון למצב שנוצר.

מכל מקום, לא כך הדבר, העורר לא הובא לבית המשפט קמא ואף לא לבית משפט זה, כאשר סירובו של שב"ס להביאו נעוץ בהחלטה כללית, עליה דיווח קצין שב"ס כלאי אביאל אוחנה לבית המשפט נכבד קמא. לדבריו, הוחלט על ידי "הגורמים הבכירים בשירותי בתי הסוהר" על אי הבאתם הפיסית לבית המשפט של עצורים שהם תושבי שטחים, כאשר מעצם זו שהינם תושבי שטחים, חזקה עליהם שאינם מחוסנים ולכן הם מסכנים הן את אוכלוסיית האסירים, הן את צוותי שב"ס ואולי גם את המשתתפים האחרים בדיון. משמע, לא נערכה כל בדיקה או הערכה פרטנית של העורר, ואין כל אסמכתא רפואית עליה יכול היה קצין שב"ס הנכבד לבסס את דבריו. אם יש צורך לומר, לא נשקלה כנראה האפשרות של מיגון העציר ומלוויו, בין אם כשאלה כללית ובין אם כעניין פרטני (למצער, לא נאמר אחרת לבית המשפט קמא). אדגיש, כי במהלך הדיון אמר הסנגור המלומד בהגינותו לביהמ"ש קמא, כי גורם כלשהו אמר לו שהעורר נמצא בבידוד. מכל מקום, לא הוצגה כל אסמכתא, הטוען וקצין שב"ס לא עמדו מאחורי טענה זו של בידוד, אלא ההפך כאמור, הקצין דיבר על החלטה כללית. גם ביהמ"ש קמא הנכבד בהחלטתו, לא מצא לנכון להתייחס לאמירה ללא ביסוס.

אומר עוד, כי דברים אלו מצויים בסתירה לכאורית לעצם העובדה שבימים האחרונים ואף היום, באולמות אחרים, וגם קודם לדיון נשוא הערר דנן באולמו של כב' השופט מזרחי, הובאו עצורים שהינם תושבי השטחים, ללא שום בעיה או טענה.

אכן, הפסקתו הפתאומית של ההסדר הקודם, לפיו ניתן היה לקיים דיונים באמצעות VC, גררה קשיים ותקלות. עם זאת, הפסקה זו לא באה בגדר הפתעה, אלא מזה מספר ימים שניתן היה להיערך לקראתה.

סירובו של שב"ס להביא את המשיב לדיונים, על אף הוראות בית המשפט, מתמיה בלשון המעטה, לנוכח כל האמור לעיל.

לא מצאתי אפוא כל אפשרות שבדין, המצדיקה את המשך מעצרו של העורר, על בסיס החלטה שניתנה שלא בפניו. צדק כב' השופט קמא כאשר ציין ש"בית המשפט אינו יכול לפעול בניגוד לסעיף חוק ברור", אך נפרדות דרכנו כאשר אמר השופט "ועדיין כל מקרה לגופו". חוק הוא חוק, טיבו שהינו נורמה כללית, וכאשר הוא מפורש וברור, אין לעקוף אותו. כך, בוודאי כאשר מדובר על חוק שנועד להבטיח זכויות יסוד העומדות בתשתית שיטתנו המשפטית והמסורת הדמוקרטית והיהודית עליה צונו עוד במגילת העצמאות. אפנה גם להוראותיו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ואוסף

תמיהה, כאמור לעיל, האם הימנעות מהבאת העורר לבית המשפט הייתה האמצעי המידתי המחויב.

עתה, בשעה 17:13, כ - 10 דקות לאחר המועד שבו אמור היה ביהמ"ש להיסגר, כדי לאפשר לעובדים ולמתדיינים לשוב לבתיהם ללא חשש חילול שבת, הודיעה ב"כ המלומדת של המשיבה כי קיבלה הודעה ולפיה העורר נמצא בבידוד. לא אבדוק עניין זה, אף לא אתיר בדיקתו, בשלב כל כך מאוחר, וכאשר ברור שנתון זה לא שימש בהחלטה של ביהמ"ש קמא.

ואוסיף: לא מדובר בעניין תיאורטי בלבד, שיח זכויות המרחף מעל האדמה, שכן ניתן לראות בפרוטוקול הדיון דלמטה וגם בדברי הסנגור לעיל, שהקשר בין הסנגור לבין העורר במעצרו היה לקוי, ובוודאי שלא מקיים את התנאים האמיתיים והנחוצים לדיון ב - VC.

עוד אוסיף, כי על אף חומרת העבירות, מדובר סוף דבר בעבירות רכוש.

כיוון שכך, ומשמצאתי כי מדובר בהארכת מעצר שאיננה חוקית, יש לשחרר את העורר. כידוע, גם במצבים כאלה קיימת הסמכות לבית המשפט לקבוע ערובות, להבטחת התייצבותו של העורר לדיונים בהליך המעצר ובמשפט עצמו. לנוכח השעה, כאשר עלינו לסיים את הדיון עכשיו, וכדי למנוע תקלות בירוקרטיות, ישמש פרוטוקול זה כצו לשחרורו של העורר, אם יעמוד בתנאים הנקבעים להלן:

א. ערבות עצמית וצד ג' של אזרח ישראלי, בסך של 10,000 ₪ כל אחת.

ב. פיקדון במזומן או ערבות בנקאית בסך של 5,000 ₪.

ג. העורר חייב להתייצב בבית המשפט או בתחנת משטרה לפי זימון בכתב או בעל פה.

לנוכח השעה והמצב שנוצר, ניתנת ארכה לחתימת ערבות צד ג' ולהפקדת פיקדון עד ליום 25.4.2021 שעה 12:00.

יפר העורר תנאי מתנאי שחרורו, ייעצר ויובא בפני שופט.

לא יעמוד העורר בתנאי שחרורו, ישאר במעצר ויובא בפני שופט ביום 25.4.2021 שעה 12:00.

אתמצת - לאחר חתימת ערבות עצמית, תינתן ארכה כאמור ליתר הערובות, הפרוטוקול ישמש אסמכתא לשחרור, ועותק החלטה זו יועבר על ידי המזכירות לשב"ס ללא דיחוי.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשפ"א, 23/04/2021 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

ב"כ המשיבה:

עתה הגיע אליו בטלפון מסמך המעיד על בידוד מטעם שירות בתי הסוהר חתום על ידי מישהו שזהותו לא ברורה.

החלטה משלימה

החלטתי ניתנה, המסמך המדובר אינו עומד בתנאים מינימליים נדרשים, והחלטתי תעמוד בעינה.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשפ"א, 23/04/2021 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

הוקלדעלידינועהרחלעוז